

De wijze en de dwaze bouwer,

Matth.7:24-29

24 Een iegelijk dan, die deze Mijn woorden hoort en dezelve doet, dien zal Ik vergelijken bij een voorzichtig man, die zijn huis op een steenrots gebouwd heeft;

25 En er is slagregen nedergefallen, en de waterstromen zijn gekomen, en de winden hebben gewaaid, en zijn tegen hetzelfde huis aangevallen, en het is niet gevallen, want het was op de steenrots gegrond.

26 En een iegelijk, die deze Mijn woorden hoort en dezelve niet doet, die zal bij een dwazen man vergeleken worden, die zijn huis op het zand gebouwd heeft;

27 En de slagregen is nedergefallen, en de waterstromen zijn gekomen, en de winden hebben gewaaid, en zijn tegen hetzelfde huis aangeslagen, en het is gevallen, en zijn val was groot.

28 En het is geschied, als Jezus deze woorden geëindigd had, dat de scharen zich ontzetten over Zijn leer;

29 Want Hij leerde hen, als macht hebbende, en niet als de Schriftgeleerden.

In internationaal opzicht geeft de gelijkenis van de wijze en dwaze bouwer ons te kennen wat er zo al mankeert aan het doen en laten der mensheid in het algemeen. Het grote onderscheid in deze gelijkenis valt in twee hoofdzaken uiteen:

- a) De woorden van Elohim horen, ...ze opvolgen én doen.
- b) Of de woorden van Elohim horen, ..ze niet opvolgen en niet doen.

Matth.5:18 Want voorwaar zeg Ik u: Totdat de hemel en de aarde voorbijgaan, zal er niet een jota noch een tittel van de wet voorbijgaan, totdat het alles zal zijn geschied.

19 Zo wie dan een van deze minste geboden zal ontbonden, en de mensen alzo zal geleerd hebben, die zal de minste genaamd worden in het Koninkrijk der hemelen; maar zo wie dezelve zal gedaan en geleerd hebben, die zal groot genaamd worden in het Koninkrijk der hemelen.

20 Want Ik zeg u: Tenzij uw gerechtigheid overvloediger zij, dan der Schriftgeleerden en der Farizeen, dat gij in het Koninkrijk der hemelen geenszins zult ingaan.

De woorden van Elohim bestaan o.a. daarin dat er wereldwijd van heel de schepping een sprake uitgaat.

Ps.19:2 (19-3) De dag aan den dag stort overvloediglijk spraak uit, en de nacht aan den nacht toont wetenschap.

3 (19-4) Geen spraak, en geen woorden zijn er, waar hun stem niet wordt gehoord.

4 (19-5) Hun richtsnoer gaat uit over de ganse aarde, en hun redenen aan het einde der wereld; Hij heeft in dezelve een tent gesteld voor de zon.

5 (19-6) En die is als een bruidegom, uitgaande uit zijn slaapkamer; zij is vrolijk als een held, om het pad te lopen.

6 (19-7) Haar uitgang is van het einde des hemels, en haar omloop tot aan de einden deszelven; en niets is verborgen voor haar hitte.

7 ¶ (19-8) De wet des HEEREN is volmaakt, bekerende de ziel; de getuigenis des HEEREN is gewis, den slechten wijsheid gevende.

8 (19-9) De bevelen des HEEREN zijn recht, verblijdende het hart; het gebod des HEEREN is zuiver, verlichtende de ogen.

Wanneer de spraak van Elohim in de natuur wordt gehoord én wordt opgevolgd, garandeert dat welzijn. Dan is de mensheid met gezond verstand bezig een gedegen basis te leggen voor haar bestaan en voortbestaan. Wanneer de spraak wordt gehoord -en die spraak wordt dus wereldwijd gehoord- maar men alsdan niet doet wat er gevraagd wordt, is men bezig een levenshuis te bouwen zonder fundament. Dat is heel dwaas, zou men zeggen, maar toch is dit de algemene trend en gang van zaken der mensen waar dan ook..

Dus kunnen wij spreken van "wij", daar wij allen bouwen zónder fundament, want er is niemand die goed doet, ook niet één.

Psalmen 14:1 ¶ Een psalm van David, voor den opperzangmeester. De dwaas zegt in zijn hart: Er is geen God. Zij verderven het, zij maken het gruwelijk met hun werk; er is niemand die goed doet.

Psalmen 14:3 Zij zijn allen afgeweken, te zamen zijn zij stinkende geworden; er is niemand die goed doet, ook niet een.

Psalmen 53:1 ¶ Een onderwijzing van David, voor den opperzangmeester, op Machalath. (53-2) De dwaas zegt in zijn hart.' Er is geen God,' zij verderven het, en zij bedrijven gruwelijk onrecht; er is niemand, die goed doet.

Psalmen 53. 3 (53-4) Een ieder van hen is teruggekeerd, te zamen zijn zij stinkende geworden, er is niemand die goed doet, ook niet een.

Romeinen 3:12 Allen zijn zij afgeweken, te zamen zijn zij onnut geworden; er is niemand die goed doet, er is ook niet tot een toe.

Jesaja 64:6 ¶ Doch wij allen zijn als een onreine, en al onze gerechtigheden zijn als een wegwerpelijk kleed; en wij allen vallen af als een blad, en onze misdaden voeren ons henen weg als een wind. Matth.15:18-20

3 De Wijze en de dwaze bouwer

Het is waar dat dit weinig moedgevend is en geen reden vormt om blij over te zijn. Ons wordt hier alle illusie ontnomen dat er door ónze krachtsinspanningen een betere wereld zou kunnen ontstaan, of dat wij onszelf zouden kunnen bekeren, hoewel de eis tot bekering er is..

In feite is het een treurige toestand, uitzichtloos en moed benemend. Vandaar zoveel ellende, onbegrip, tegenstrijdigheid, misdadigheid, oorlog, armoe, vragen, verscheurde levens, verdriet en nood in onze wereld. Wij bouwen wél aan een maatschappij en een bestaan, aan een zekere inwendige gerustheid via religie of iets dergelijks, maar helaas zónder een gedegen fundament.

Onze hoofdzonden als mensheid anno 2000 bestaan voornamelijk hierin dat wij het toelaten, eraan meedoen, of het zelf helpen opbouwen van een:

* supermisdadige geneesmiddelen-industrie: Mensen worden ziek gemaakt en ziek gehouden, om de miljarden-inkomsten te continueren.

* supermisdadige geestelijkheid: Mensen bang maken voor een oordeel en verwijzing naar een hel, en lekker maken voor een paradijs en hemel in het hiernamaals levert miljarden op. Men houdt de mensen veelal iets voor waar men zelf amper in gelooft.

* supermisdadige bankiers: Mensen in de waan laten door hen te laten denken dat geld gelukkig maakt. Mensen met papiergeld, elektronisch- en boekgeld blij maken als of dat enige waarde zou vertegenwoordigen. Mensen rente laten betalen over geld dat niet bestaat.

* supermisdadige politici en wereldleiders. Mensen vrees inboezemen voor oorlog en metterdaad oorlogen creëren, hoge belastingen laten betalen om zelf een luilekkerland-leven te kunnen leiden. Mensen koeien met gouden horens beloven, maar intussen

4 De Wijze en de dwaze bouwer

hen met een kluitje het riet insturen en geen van de beloften ooit helemaal nakomen.

* supermisdadige samenleving, naar het principe van Nimrod en Babylon. Waarbij wij technieken tolereren die verwoestend zijn en ons eigen nest vervuilen, die berusten op explosie van materie, splitsing van atomen en het uit elkaar rafelen van wat Elohim samengevoegd heeft.

Men zie slechts de site op Internet over de “top secret projects”, de moderne ontwikkeling op het gebied van wapens en controle over de mensen. Zie

<http://www.geocities.com/Area51/Shadowlands/6583/projects.html>.

Daar wordt men beslist niet vrolijk van.

De maat raakt vol, de maat der ongerechtigheid.

Een regenton waar méér water inkomt dan eruit gaat, zal tenslotte overlopen. Een land waar méér auto's jaarlijks bijkomen dan er afgeschreven worden, nadert een verzadigingspunt. De wegen worden overvol. Ja, er moeten meer wegen komen, zegt men dan. Zeker totdat heel het land één stuk asfalt is? Hoe lang willen wij doorgaan? Men kan toch niet ongelimiteerd voortgaan met het produceren van nieuwe auto's en het aanleggen van nieuwe wegen?

De afvalberg van onze wegwerp-consumptie maatschappij wordt steeds groter, onvoorstelbare hoeveelheden worden er geproduceerd en weer weggegooid. Overal zijn toch grenzen aan?

Juist de producenten blijken geen enkele rekening te houden met zekere grenzen, met de natuurorde en natuurwetmatigheden. Een fabriek en fabrikant is erop ingesteld om steeds méér te gaan produceren, steeds grotere omzetten, steeds meer winst. Men moet daarbij ook nog concurrenten voor blijven. Steeds nieuwere modellen, nieuwere snufjes. De oude dingen dienen snel afgedankt te worden, vanwege de nieuwere. Dat zulks het milieu zwaar belast en overbelast deert de producenten en verkopers niet. En het volk is niet wijzer.

5 De Wijze en de dwaze bouwer

Er is voor alle apparaten, machines en voertuigen in toenemende mate energie nodig. Niets draait op niets. Dus energiebronnen worden sneller opgemaakt. Een weg terug? Die is er schijnbaar niet. Zelfs geen stap terug of langzamer aandoen.

Oude samenlevingen waarin ongeveer dezelfde leefstijl van heden te zien was, zijn soms door een abrupt ingrijpen van Hogerhand tot stilstand gekomen. Natuurrampen maakten een einde aan hun kwade levensgedrag. Andere samenlevingen vernietigden zichzelf. Het kwaad lost zichzelf op. En wij, leerden wij ervan?

Ook wij kunnen niet meer terug, al zouden wij het willen. Ons hele leven en onze hele samenleving is foutief ingesteld. Wij doen aan het kwade allen min of meer mee, zodat wij naar niemand een vinger kunnen uitsteken.

Dan rijst de vraag wanneer ónze samenleving door een natuurramp en ingreep van Hogerhand tot staan zal worden gebracht? Tot hoe lang willen wij doorgaan met onze onmogelijke leefwijze? Zijn wij allen als waanzinnigen? Het lijkt er wel op.

Onze aarde is geworden tot een "onbewoonbaar verklaarde woning". Er zou geen enkele hoop en verwachting voor de mensheid zijn, als er niet van Hogerhand in beters voor ons voorzien was. Wij hebben er een chaos en grote puinhoop van gemaakt, kunnen niet stoppen of omkeren op de door ons ingeslagen weg en rennen als geblinddoekte wezens ijljngs voort, totdat de stormen komen en tegen ons maatschappelijke en persoonlijke "huis" aankomen en het omver werpen, want het heeft géén fundament.

Waarin bestaat het ware fundament van de wijze bouwer?

Het luisteren, doen en bewaren van Elohims geboden. De hoofdsom daarvan is, Hem lief te hebben boven alles en de naaste als zichzelf. Onbaatzuchtigheid. Zelfovergave, gelijk Abel zichzelf in zijn offerande aanbood aan Elohim.

Alom zien wij het tegenovergestelde. De mensheid is uit op geld, winst, via moordende zelfzuchtige concurrentie. Immers, het is toch

6 De Wijze en de dwaze bouwer

tegenstrijdig met het doel van bv. een arts, mensen gezond te willen maken, maar hun intussen zoveel ziekmakende chemische medicijnen voor te schrijven, dat zijn wachtkamer vol zal blijven. Een arts zou er trots op moeten zijn wanneer zijn wachtkamer nagenoeg leeg zou raken en hij bijna geen werk meer had. Ziet u dat reeds voor ogen?

De mensheid leeft bij brood en spelen, genot en vermaak. Uitwassen zijn overal zichtbaar. De middenweg bewandelen schijnt o zo moeilijk te zijn. Wij mensen vallen dikwijls van het ene uiterste in het andere. Overdaad, weelde en grote rijkdom brengen veelal wrange vruchten voort bij degenen die dat bezitten, als verslavingen, seksuele uitpattingen, geweldpleging, uitbuiting, meedogenloosheid, etc.

Tot op zekere hoogte willen de meeste mensen nog wel luisteren naar raad, en stemmen veelal ermee in. Maar dan volgt de volgende stap, het doen. Zie hoe de Heiland in Nazareth aanvankelijk werd onthaald in de synagoge. Maar toen Hij hun de waarheid voorhield wilden zij Hem wel "op eten", lynchen en van de berg afwerpen.

Waar zit het grote kwaad? In de menselijke geest, in het hart der mensen.

In het blad "Tertio-Millennio", Frarynlaan 75, 2050 Antwerpen, nr. 5 van 15 maart 2000 stond een waardevol artikel over een boek van de Rooms Katholieke psychologie-therapeute Marie Balmory, hetwelk gaat over Kaïn en Abel.

In haar boek beschrijft Balmory hoe het eten van de verboden boomvrucht gezien moet worden als een wet die de omgang en gemeenschap tussen man en vrouw in goede banen wil leiden. Man en vrouw mogen elkaar niet "op eten".

Het Paradijs was een gecultiveerde tuin waarin Elohim de eerste mensen als bewaarders plaatste, die Hem gehoorzaamheid verschuldigd waren. Dat is het recht wat de Schepper als Meerdere op Zijn schepsel als mindere heeft. Van dat recht is alle rechtspraak op aarde afgeleid. Zonder een goede rechtsorde -hoe krom deze soms

ook is- ontstaat er onherroepelijk een chaos, welke uitmondt in oorlogen en revoluties.

De Schepper heeft recht op onze liefde, op onze erkenning en gehoorzaamheid. Hij heeft recht op ons hart: dat wij Hem vanuit ons gehele hart liefhebben.

De Schepper is zelfbewust, weet wat Hij wil, heeft ons Zijn wil en Wet gesteld en bekend gemaakt. In heel de schepping heeft Hij wetmatigheden tot uitdrukking gebracht, opdat de schepselen Hem zouden erkennen en dienen.

Indien Elohim een onbewust Iemand zou zijn zónder wet, dan zou het voor ons mensen voldoende zijn om wat bijgelapt te worden bij gebreken. De één of andere behandeling en heilkuur zou ons dan tot betere mensen moeten maken. Maar nu, nu Elohim bewust is en Zijn wil Wet is, is er geen toeval, is niets latent en sluimerend. Nu moet alles naar recht zijn verloop hebben. Nu is er onvervreemdbaar recht, regel en orde. Elohim is onze meerdere. Wij zijn Zijn maaksel. Dat houdt niet in dat Hij met ons een spelletje speelt, competitie speelt en door Zijn macht ons zou willen overwinnen. Nee, Hij geeft ons de volledige vrije keus. Hij laat alles naar recht en vrijheid verlopen en begaan. Vandaar dan ook dat wij mensen naar recht moeten verlost worden en het recht de dood eiste van Elohim's enig geliefde Zoon. Wij dienen in de Zoon Zijner liefde gered, vernieuwd en geheiligd te worden, gemaakt tot kinderen der gehoorzaamheid.

In het Paradijs verscheen een mysterieus figuur uit de ongekultiveerde wereld, Nachash genaamd. Men vertaalde deze eigenaam door "slang", als of het een reptiel betrof met spraakvermogen. Nee, het is de eigenaam van een wezen, dat de gehoorzaamheid aan de Schepper aan zijn laars lapte en de eerste mensen op een verkeerd spoor zette, hen verleidde.

Doordat de Schepper een Wet stelde mocht Hij de mensen beproeven op gehoorzaamheid. Daarvan maakte Nachash misbruik, door aan de eis van de Wet een andere uitleg te geven.

Nachash staat symbool, volgens Balmory, waarmee wij kunnen instemmen, voor de fallus, het mannelijke geslachtsorgaan, en

verleidde de vrouw ertoe seks te gaan zien als een "bezit". Daardoor verlaagde zij zichzelf tot "mindere", en trok haar man mee naar het ongekultiveerde. De vrouw vernietigde haar positie en ging daarna in termen spreken van "ik en jij", dat is de emancipatie geest. De vrouw eiste de man voor zichzelf op. Zij nam en at van de "verboden vrucht" en gaf ook haar man en hij at.

Alzo vervielen de eerste mensen van hun hoge stand tot een ongekultiveerd leven waarbij de mensen en dieren elkaar letterlijk (via kannibalisme) en figuurlijk (via zelfzuchtige concurrentie) zijn gaan opeten. Dat werd zichtbaar na de offeranden van Kaïn en Abel. Kaïn bracht een offer van de grond en vereenzelvigde zich blijkbaar niet met zijn offer. Hij offerde niet met zijn gehele hart. Dat offer kon en mocht Elohim niet aannemen. Abel offerde van de eerstgeborenen van zijn lammeren, legde zijn hart erin en Elohim nam Abel en zijn offer aan. Elohim kan geen offers aanvaarden waarin de personen zélf worden gemist, zoals een boek waardeloos is wanneer de schrijver er niet zelf met hart en ziel garant voor staat en bij betrokken is.

Elohim liep niet in de val die Kaïn Hem zette. Geen offers zonder de persoon van de offeraar!

Elohim wil de mensen en de mensheid voor de valstrikken van Nachash en het ongekultiveerde leven bewaren. Maar, het kwaad dat insloep is geheimzinnig en sterk, zodat de mensen elkaar verslinden en op alle mogelijke manieren elkaar het leven zuur maken. Wij leven al bijna 6000 jaar als mensheid in een "verslind- en op eetmaatschappij".

Wij miskennen en overtreden allen het gebod, de samenvatting der Wet, Elohim lief te hebben boven alles en de naaste als onszelf. Dan alleen wordt het kwaad gestuit en tegengehouden. Wij dienen niet elkaar op te eten, maar het gebod op te eten! Ps.14:4, Jes.9:13, Jer.8:16, 30:16, Ez.36:14,

Voltaire zei: God schiep de mens naar Zijn beeld, maar de mens heeft Hem dat wel betaald gezet.

Dat kan men omdraaien tot: De mensen schiepen zich een god naar hun eigen beeld, maar Elohim zal de mens dat betaald zetten. Het beeld dat wij ons van Elohim vormen is in feite een vermomming van de boze. Dat nu is op z'n allerbest genomen des mensen religie en godsdienst, ook de christelijke religie, zelfs in de meest orthodoxe kerken. Het is in feite allemaal duivelsverering.

Wij mensen vervielen tot ongehoorzaamheid door de verleiding. Dat is zonde. Dat wil zeggen, tegengesteld aan de kosmische orde. Tegen de loop der zon ingaan is zon - de.

De wetten zijn ter onze bescherming. Wie anders wil, wordt door de wetten zelf gestraft, gebroken. Alle leven is van de zon afhankelijk, en verlossing van en uit de zonde kan alleen door de Zon der gerechtigheid, onder Wiens vleugelen genezing is, (Mal.4).

Verlossing is ordeherstel van kosmische grootte. De gehele kosmos is verstoord vanwege de zonde. Als de orde hersteld is, is er rust (sabbat). Beweging is een onderweg zijn naar een groot doel. Dat onderweg zijn van ons mensen is nog onvolmaakt. Alleen het einddoel is de rust, de volmaaktheid. Daarvan is de sabbat symbool, niet de zon en de dag der zon. Zolang als wij op de zondige aarde wonen, zijn wij onderweg en ligt de rust nog vóór ons. Het gebod blijft, de Wet is onveranderlijk, ook het vierde gebod. In "De Boerderij" no.27, 4 april 2000, stond in een artikel dat de stress onder boeren toeneemt. "Rust krijg je niet, maar moet je nemen. Werkdruk neemt toe in de landbouw en veelteelt, financiële zorgen, te weinig tijd voor te veel werk. Analyse leert dat gezin, overheid en relaties veel energie kosten, steeds veranderende wetten, etc. Veel mensen zijn op hun 50e opgebrand".

Krijgen wij geen rust? Moeten wij het nemen? Nee, het 4e gebod zegt het wel anders.

Gehoorzaamheid is het Gode leven, dat is gerechtigheid, wandelen naar het recht dat de Schepper toekomt. Gode te leven wil zeggen, te leven op die geheel enige wijze welke Hem aangenaam en welgevallig is. Daarbij gaat het niet om slaafse gehoorzaamheid, buiten het hart om. Nee, het gaat om de liefde tot Elohim vanuit het

hart, net als Abel. Dan zeggen wij: Niet onze wil, maar Uw wil geschiede in hemel en op aarde.

Gode leven eist geloof, dus eerst het in-Christus-zijn. Er is volkomen zelfverloochening voor nodig Gode te willen leven. Het gaat om de gehoorzaamheid des geloofs. Oprecht, geheel en al en niet verbasterd. Geen offer zonder dat wij er zelf in aanwezig zijn.

Verbastering werkt degenererend, te zien in Jer.2:21

En Jer.44:7 En nu, zo zegt de HEERE, de God der heirscharen, de God Israels: Waarom doet gij zulk een groot kwaad tegen uw zielen, opdat gij u den man en de vrouw, het kind en den zuigeling uit het midden van Juda uitroeit, opdat gij u geen overblijfsel overlaat?

8 Tergende Mij door de werken uwer handen, rokende anderen goden in het land van Egypte, alwaar gij gekomen zijt, om daar als vreemdeling te verkeren; opdat gij uzelfen uitroeit, en opdat gij wordt tot een vloek, en tot een smaadheid onder alle volken der aarde?

De mensheid, maar ook Israël was en is steeds bezig zichzelf te vernietigen, dat blijkt uit bovenstaande tekst.

Dat is het oogmerk van satan altijd geweest, voornamelijk via verbastering, door Nachash het goede zaad van de vrouw te laten verbasteren, Gen.3: 15. Vandaar dat Elohim vijandschap zette tussen die twee zaden.

Kaïn en Ezau zijn loon-werkers, zónder zichzelf te geven, zonder in hun offers zichzelf te offeren. Dat vinden wij terug in de kern van de joodse leer. Volgens rabbijn L. van der Kamp kan de mens door het verbond van Elohim met Zijn volk loon vergaderen. Dat is de kern van de joodse verbondsleer. Wanneer de mens vrijwillig kiest voor gehoorzaamheid aan Elohim, kan hij loon verdienen. Inderdaad, maar de mens zal en kan niet meer vrijwillig komen. Tenzij de Vader hem trekke, Joh.6:44. Door te geloven rekende Elohim het Abraham tot gerechtigheid. De joden zeggen traditioneel dat de keuze om goed of kwaad te doen tot het terrein van de vrije wil behoort. De Schrift leert anders. De mens kán zijn hart niet opheffen tot Elohim, kan zijn wil niet bewegen tot het waarachtig goede om Elohim met zijn ganse hart en alle krachten lief te hebben. Daarom is er een gerechtigheid geopenbaard buiten de Wet om, nl. die van het geloof van Christus is, zie Rom.3:21, 10:6. Dat wijst de Jood af, gelijk Kaïn en Ezau. Men

wil zelfhandhaving. Jakob kende zelfovergave, en daarin lag zijn behoudenis.

De Kaïn-Edom-joden willen het braakliggende land buiten het Paradijs in eigen kracht cultiveren en daarvan offers brengen aan Elohim. Zij zijn uit op bezit-vorming, via moordende concurrentie, waarbij genot, seks en weelde behoren.

Elohim leerde Jakob andere dingen:

Het Rijk van Elohim, Zijn grote heilsplan, de komst van Zijn rijk en de daarmee gepaard gaande revolutie. Zie lofzang Maria en Zacharias.

Luk.1:67 ¶ En Zacharias, zijn vader, werd vervuld met den Heiligen Geest, en profeteerde, zeggende:

68 Geloofd zij de Heere, de God Israels, want Hij heeft bezocht, en verlossing te weeg gebracht Zijn volke;

69 En heeft een hoorn der zaligheid ons opgericht, in het huis van David, Zijn knecht;

70 Gelijk Hij gesproken heeft door den mond Zijner heilige profeten, die van het begin der wereld geweest zijn;

71 Namelijk een verlossing van onze vijanden, en van de hand al dergenen, die ons haten;

72 Opdat Hij barmhartigheid deed aan onze vaders, en gedachtig ware aan Zijn heilig verbond;

73 En aan den eed, dien Hij Abraham, onzen vader, gezworen heeft, om ons te geven.

74 Dat wij, verlost zijnde uit de hand onzer vijanden, Hem dienen zouden zonder vrede.

75 In heiligheid en gerechtigheid voor Hem, al de dagen onzes levens.

76 En gij, kindeken, zult een profeet des Allerhoogsten genaamd worden; want gij zult voor het aangezicht des Heeren heengaan, om Zijn wegen te bereiden;

77 Om Zijn volk kennis der zaligheid te geven, in vergeving hunner zonden,

78 door de innerlijke bewegingen der barmhartigheid onzes Gods, met welke ons bezocht heeft de Opgang uit de hoogte;

79 Om te verschijnen dengenen, die gezeten zijn in duisternis en schaduw des doods; om onze voeten te richten op den weg des vredes.

Elohim wil Zijn Rijk herstellen. Gaf Zijn wetten, plantte Jakob/Israël als Zijn goede wijnstok. Door de list van satan, door vermenging trad verbastering in, Jer.2. De satan mengde Kaïn in de lijn van het

vrouwenzaad. Daarna Ezau en vele anderen, zodat de wijnstok een verbasterde rank werd. De wanorde werd groot, de chaos compleet. Door de verbastering traden allerlei genetische afwijkingen aan het licht, zoals Tay-Sachs, Niemann-Pick, Gaucher, etc. Zie brochure 175.

Dat brengt ons in het eindstadium, in onze eeuw, waar Ezau op de troon zit, en de Kaïn-Ezau-structuur overheerst, waar wij de wederzijdse verslinding der mensen voor ogen zien, zonder er wat aan te kunnen doen. Ezau is oppermachtig, meent hij. Wij verslinden en eten elkaar op in alle terreinen des levens. In het verkeer gaan wij als “wilden” te keer, denk aan zoveel verkeersslachtoffers. In de landbouw en veeteelt zijn wij alles met gif en chemie aan het bestrijden, voeren aan herbivoren vlees van afgedankte varkens en andere dieren, met als gevolg de BSE-ziekte. In de medische wereld, in de politieke wereld, in de godsdienstige wereld, in de economische wereld, overal heerst de race om anderen de loef af te steken, een poot uit te trekken, om er zelf beter van te worden. Wij gunnen elkaar het licht in de ogen niet. De bloedzuiger heeft twee dochters, nl. geef, geef. Halen wat er te halen valt. Uit afval maken wij grote winsten.

Dat anderen daarvan ziek worden schijnt ons niet te deren. Wij laten het toe dat de knop der samenleving via abortus wordt afgesneden, en dat de bloem, de grijsheid, door euthanasie wordt opgeruimd en afgedankt. In onze hoogontwikkelde eeuw vonden twee barbaarse wereldoorlogen plaats, en honderden andere kleine oorlogen en revoluties. Ons brood, ons water, onze lucht en onze aarde, alles is en wordt door ons verziekt. Het leven wordt onleefbaar.

Er was orde en harmonie in de natuur, wat door onze ambities kon worden verstoord, en metterdaad verstoord is. Wij kennen onze grenzen niet en werken grensoverschrijdend. Wij produceren en kweken ongelimiteerd, zodat er een teveel ontstaat. Niets is voor ons meer “heilig”. Alle terreinen des levens struinen wij af en laten óns verwoestend spoor achter, zonder te werken aan duurzame oplossingen. Wij gaan niet meer met de natuur om op een wijze die in overeenstemming is met haar aard en wezen. Wij grijpen

diepgaand in in de aard van de natuur, oa. door genetische manipulatie.

Wij bouwen niet op een goed fundament, zijn te lui, te gemakzuchtig en te eigenwillig om te graven en te verdiepen, om ons levenshuis op het enige ware fundament te bouwen, dat is Yashua ha Messiah, de Woordvoerder van Elohim en Zijn Wet.

Wij roepen zodoende zelf de tien plagen van Egypte over ons uit!

Ook Israël is geworden tot gebroken bakken, die geen water houden. Israël is als de dwaze bouwer aan het werk gegaan, bouwen op een zandgrond. Die zandgrond is het Kaïn-Nimrod Babylon-systeem, waaruit de gehele moderne cultuur is ontstaan. Israël heeft die cultuur algemeen geaccepteerd als leefwijze en heeft de Bijbelse Wet(ten) verlaten. Dat Nimrod-systeem bestaat uit zelfzuchtige concurrentie, speculatie, rente, bedrog, etc.

In Ez.22 lezen wij Israëls situatie. Van jong tot oud staat schuldig.

Ez.22:8 Mensenkind, die van het huis Israels zijn Mij tot schuim geworden; zij zijn allen koper, of tin, of ijzer, of lood, in het midden des ovens; zilverschuim zijn zij geworden.

19 Daarom, also zegt de Heere HEERE: Omdat gijlieden allen tot schuim geworden zijt, daarom ziet, Ik zal u in het midden van Jeruzalem vergaderen.

20 Gelijk zilver, of koper, of ijzer, of lood, of tin in het midden eens ovens vergaderd wordt, om het vuur daarover op te blazen, opdat men het smelte; also zal Ik ulieden vergaderen in Mijn toorn, en in Mijn grimmigheid daar laten, en smelten.

21 Ja, Ik zal u bijeenbrengen, en zal op u blazen in het vuur Mijner verbolgenheid, dat gij in het midden van haar zult gesmolten worden.

22 Gelijk het zilver in het midden des ovens gesmolten wordt, also zult gijlieden in het midden van haar gesmolten worden; en gij zult weten, dat Ik, de HEERE, Mijn grimmigheid over u uitgegoten heb.

23 ¶ Voorts geschiedde des HEEREN woord tot mij, zeggende:

24 Mensenkind, zeg tot haar; Gij zijt een land, dat niet gereinigd is, dat zijn plasregen niet heeft gehad ten dage der gramschap.

25 De verbintenis harer profeten is in het midden van haar als een brullende leeuw, die een roof rooft; zij eten de zielen op, den schat en het kostelijke nemen zij weg; haar weduwen vermenigvuldigen zij in het midden van haar.

26 Haar priesters doen Mijn wet geweld aan, en zij ontheiligen Mijn heilige dingen; tussen het heilige en het onheilige maken zij geen onderscheid, en het

verschil tussen het onreine en reine geven zij niet te kennen; daartoe verbergen zij hun ogen van Mijn sabbatten; ja, Ik word in het midden van hen ontheiligd.

27 Haar vorsten zijn in het midden van haar als wolven, die een roof roven, om bloed te vergieten, en om zielen te verderven; opdat zij gierigheid zouden plegen.

28 Haar profeten nu pleisteren hen met loze kalk; ziende ijdelheid en hun leugen voorzeggende, zeggende: Also zegt de Heere HEERE! en de HEERE heeft niet gesproken.

29 Het volk des lands pleegt enkel verdrukking, en bedrijft enkel roverij, ook onderdrukken zij den ellendige en nooddruftige, en den vreemdeling verdrukken zij zonder recht.

30 Ik zocht nu een man uit hen, die den muur mocht toemuren, en voor Mijn aangezicht in de bresse staan voor het land, opdat Ik het niet mocht verderven; maar Ik vond niemand.

31 Daarom heb Ik Mijn gramschap over hen uitgegoten; door het vuur Mijner verbolgenheid heb Ik hen verteerd; hun weg heb Ik op hun hoofd gegeven, spreekt de Heere HEERE.

Van de religie en ware aanbidding van Elohim maakten wij een koophandel. Van de Gemeente maakten wij een kerk-instituut, een bedrijf dat gerund diende te worden door managers en een goed betaalde geestelijke stand. Dus moest er reclame worden gemaakt om uit te breiden en zichzelf te beschermen. Er moesten geloofsbelijdenissen komen en slogans dat er “buiten de kerk geen zaligheid was”. Wij bouwden naast het fundament, naast Christus een hele heilsleer en heilsorde van toestanden, kruispunten en kernmerken, waarbij de mens in onzekerheid en twijfel blijft verkeren als een soort coma-patiënt, zonder het enige ware kenmerk, het bewust in Christus zijn. Ja, indien er al op het enige ware fundament werd gebouwd, werd er niets dan stro, hout en stoppelen op gebouwd, en geen goud, zilver en kostelijke stenen. Zie 1 Corinthe 3:12 *En indien iemand op dit fundament bouwt: goud, zilver, kostelijke stenen, hout, hooi, stoppelen;*

Wij zijn van het heilspoor afgegaan, ja wij en onze vaders tevens.

Wáár is nu de wijze bouwer aan te wijzen?

Individueel en nationaal?

De wijze bouwer is alleen te vinden in het ware Israël, en wel in dat deel van Israël dat tot het ware geloof is gekomen. Dus de gelovigen in Christus, die in Hem het ware fundament hebben gevonden en ontvangen, na graafwerk en verdiepingswerk. Hoewel het geloof een gave van Elohim is, gaat het niet zonder arbeid, graafwerk en verdiepen. Dat houdt in dat al het onze overboord moet, want dat deugt nergens toe in dit geval. Wij moeten de ernst ervan in gaan zien alleen te bouwen op het enige fundament, de Rots der eeuwen. Dan pas zullen wij ervaren dat al het onze niets is, verwerpelijk, en wij geen waarachtig fundament hebben, dat alles van ons zal worden weggespoeld als er stormen en waterstromen tegenaan slaan.

Waar Elohim herscheppend bezig is, gaat spreken volgens de Wet, gaat er iets gebeuren. Dan worden mensen onrustig, gaan zoeken naar houvast, maar vinden dat nergens en ontdekken juist het tegendeel. Dat op zich is nog niet het waarachtige leven, zoals zo velen menen. Nee, het waarachtige leven komt wanneer men het fundament bezit, ontvangen heeft als een buitengewoon wonder van Hogerhand. Dan hoorden de doden de stem van Elohim in het Evangelie en werden daardoor tot nieuw leven opgewekt, om Zijn wil te gaan doen, naar Zijn geboden te gaan leven. Dat is dus het individuele aspekt, dat van de eerstelingen, die tot de Gemeente uit Israël behoren.

Het nationale en internationale aspect zal zijn, wanneer het Messiaans Vrederijk een aanvang neemt, de grote oogst wordt binnengehaald. Dan zal geheel Israël zalig worden en gaan bouwen op het fundament. Dan zal de Wet van Sion uitgaan tot alle volkeren. Alle systemen buiten Israël, buiten het Rijk van Elohim, zullen vergaan vanwege ondeugdelijkheid. Geen kapitalisme, democratie, socialisme, communisme, of iets dergelijks zal overleven.

De uiteindelijke beproeving

De slagregen en de waterstromen zijn gekomen, Matth.7:25,27.

Een ieders werk zal beproefd worden:

Jakobus 1:12 Zalig is de man, die verzoeking verdraagt; want als hij beproefd zal geweest zijn, zal hij de kroon des levens ontvangen, welke de Heere beloofd heeft den genen, die Hem liefhebben.

1 Petrus 1:7 Opdat de beproeving uws geloofs, die veel kostelijker is dan van het goud, hetwelk vergaat en door het vuur beproefd wordt, bevonden worde te zijn tot lof, en eer, en heerlijkheid, in de openbaring van Jezus Christus;

Ook alle Babylon-systemen zullen beproefd worden. Alleen het Rijk van Elohim zal blijken bestand te zijn tegen de “vuurproef”.

De Babylon-structuren zullen verdwijnen. Daarin zullen de ware gelovigen zich verheugen. In de Didachè staat een bede en wens van de vroege christenen: “*moge komen de genade, en laat deze wereld dan ten onder gaan. Maranatha!*”

Ja, laat onze wereld maar snel verdwijnen. Babylon zal vallen, en daarover zullen de verlostten juichen, Openb.18:20!

Uit de beproeving zal het wáre Israël als goud te voorschijn komen!

Het Stenen Koninkrijk zal alle aardse rijken vermalen, *Dan.2:44 Doch in de dagen van die koningen zal de God des hemels een Koninkrijk verwekken, dat in der eeuwigheid niet zal verstoord worden; en dat Koninkrijk zal aan geen ander volk overgelaten worden; het zal al die koninkrijken vermalen, en te niet doen, maar zelf zal het in alle eeuwigheid bestaan.*

45 Daarom hebt gij gezien, dat uit den berg een steen zonder handen afgehouden is geworden, die het ijzer, koper, leem, zilver en goud vermaalde; de grote God heeft den koning bekend gemaakt, wat hierna geschieden zal; de droom nu is gewis, en zijn uitlegging is zeker.

Lukas 11:2 En Hij zeide tot hen: Wanneer gij bidt, zo zegt: Onze Vader, Die in de hemelen zijt! Uw Naam worde geheiligd. Uw Koninkrijk kome. Uw wil geschiede, gelijk in den hemel, alzo ook op de aarde.

PF VDM 2-6-2000